

Νερλέντου, Σημειώματα

τουρκικῶν χρονικῶν, σ. 27

K ã s

16 αι.

Ο Κρούσιος (Annales Suevicae, Φραμξούρτζα 1596, σ. 802), κατὰ τὰς διηγήσεις Ἰακώβου τοῦ Μυλοῖτου, ἐπισυεξθέντος τὴν Τυβίγγην τὸ 1587, σημειώνει:

«Ἡ νῆσος Κῶς ἔχει τέσσαρας κώμας, καλουμένας [ἁποδοσιν ἐλληκιστὶ τὰ ὀνόματα]: Νεραντσιὰ, Πηλί, Ἀντιμάχεια, Κέφαλος.».

Καὶ κατωτέρω προσθέτει:

«Ἐν ταύταις [δηλ. ἐν Πάτρῳ, Σάμῳ, Μήλῳ, Κῷ] καὶ ἐν ἄλλαις
νησοῖς ὑφάρχουσι μικρὰ σχολεῖα τῶν παίδων, εἰς ἃ τὸ
ψαλτήριον καὶ ἄλλα βιβλία εἰς διδασκασμὸν τὰ ἀναγιγνώ-
σκουσιν καὶ τὰ γράφουσιν. ἐν πολλαῖς ὅμως νησοῖς διδά-
σκουται καὶ ἡ ἰταλικὴ διὰ τὸ μετὰ τῆς Βενετίας ἐμπορίου».